

ΕΤΟΣ 53ον

15 Μαΐου 2005

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 20 (2711)

Η ΑΡΕΤΗ ΤΗΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΣ

*«Επισκέψασθε οὖν, ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν
μαρτυρουμένους ἐπτά, πλήρεις πνεύματος ἁγίου καὶ σοφίας»*

Ἡ ἀντίσταση τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων κατὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἀντὶ νά ἀναστείλῃ τὴν πρόοδο τοῦ Εὐαγγελίου, περισσότερο τὴν ἐνίσχυσε. Ὅταν ὁ Θεὸς εὐλογήσῃ ἓνα ἔργο, ὅ,τι ἀντίθετο καὶ νά κάνουν οἱ ἄνθρωποι, δέν γίνεται τίποτε. Παράδειγμα οἱ Ἑβραῖοι. Ὅσο τοὺς καταδίωκε ὁ Φαραῶ, τόσο περισσότερο πληθύνονταν. Ἐδῶ φαίνεται καὶ ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ. Βέβαια, μαζί μέ τὴν αὐξηση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Χριστιανῶν παρατηροῦμε καὶ αὐξηση τῶν προβλημάτων μεταξύ τῶν Χριστιανῶν. Οἱ Ἑλληνιστές Ἑβραῖοι παραπονέθηκαν πῶς παραθεωροῦνται στήν ἐλεημοσύνη οἱ γυναῖκες χῆρες πού προέρχονταν ἀπ' αὐτούς. Αὐτοὶ πού δίδνευμαν τὴν ἐλεημοσύνη προφανῶς ἦταν Ἑβραῖοι, γι' αὐτό καὶ ἀναφύησαν τὰ παράπονα. Παρατηροῦμε, λοιπόν, τρία πράγματα στίς πρώτες Χριστιανικές κοινότητες, γράφει ἓνας θεολόγος. Ἡ μαθητεία στό Χριστό, ἡ φιλιανθρωπία τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ ἡ ἀτέλεια τῶν ἀνθρώπων. Ὁ κύριος διδάσκαλος ἦταν ὁ Χριστός. Ἐμβλημα τοῦ Χριστιανισμοῦ ἡ ἐλεημοσύνη ἐν ἀντιθέσει μέ τόν εἰδωλοπλατρικό κόσμο, πού εἶχε τὴ δύναμη. Ἀτέλεια τῶν Χριστιανῶν ἡ μεροληψία. Αὐτό ἀνάγκασε τοὺς Ἀποστόλους νά ἐκλέξουν τοὺς ἐπτά διακόνους πού θά εἶχαν ἀποκλειστική διακονία τὴν ὑπηρεσία τῶν τραπεζῶν καὶ τῆς παροχῆς τῆς ἐλεημοσύνης στοὺς Χριστιανούς.

Ἡ ἀρετὴ τῆς φιλιανθρωπίας

Ἡ ὀργανωμένη φιλιανθρωπία, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀτομική εἶναι ἀναγκαία. Εἶναι ἔμπρακτε ἐκδήλωση ἀγάπης. Εἶναι μεγάλο ἔργο, γι' αὐτό καὶ αὐτοὶ πού ἀσχολοῦνται μέ τὰ ὑλικά ὀφείλουν νά εἶναι προσεκτικοί, δηλ. τίμιοι, μέ πολλή εὐαισθησία, νά μὴ χαρίζονται σέ κανέναν. Ὁ Χριστός δύο φορές ἔθρεψε τοὺς ἀνθρώπους ὑλικῶς. Καθημερινά βέβαια τρέφει τοὺς ἀνθρώπους μέ ὑλικές καὶ πνευμα-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. 5' 1-7)

Ἡ ἐκλογή τῶν ἑπτὰ Διακόνων

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, πληθυνόντων τῶν μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμός τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν εἶπον· Οὐκ ἄρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις. **Ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἑπτὰ, πλήρεις Πνεύματος Ἁγίου καὶ σοφίας,** οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης· ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν. Καὶ ἤρρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλήθους· καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ Φίλιππον καὶ Πρόχορον καὶ Νικάνορα καὶ Τίμωνα καὶ Παρμενᾶν καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα, οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων· καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἠῤῥεσε, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ σφόδρα, πολὺς τε ὄχλος τῶν ἱερέων ὑπήκουον τῇ πίστει.

τικές τροφές. Πρῶτα τὰ πνευματικά καὶ μετὰ τὰ υἱικά. Τό λυπηρό ὅμως σήμερα εἶναι νὰ ἔχουν ἀντιστραφεῖ τὰ πράγματα. Οἱ ἄνθρωποι, κληρικοί καὶ λαϊκοί, πρῶτα προσέχουν τὰ υἱικά καὶ μετὰ τὰ πνευματικά. Εἶναι μεγάλος πειρασμός τό χρῆμα στά χέρια τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ διάκονοι τῆς φιλανθρωπίας

Ἐπειδὴ ἔλθουμε τώρα στὴν ἐκλογή τῶν ἑπτὰ διακόνων, πού θὰ ὑπηρετοῦσαν τὴν φιλανθρωπία καὶ μάλιστα τὴν ὀργανωμένην. Τί εἶδους ἄνθρωποι ἦταν; Ἦσαν ἄνθρωποι «πλήρεις πνεύματος καὶ σοφίας» (Πράξ. 6, 3). Τοὺς χειροτόνησαν. Οἱ Ἀπόστολοι ἔβαλαν τὰ χέρια τους πάνω στά κεφάλια τους. Τὰ χέρια τῶν Ἀποστόλων πάνω στὴν κεφαλὴ τῶν διακόνων, ἐνῶ τό πᾶν τό ἔκανε τό Πνεῦμα τό Ἅγιο. Τό Ἅγιο Πνεῦμα χειροτονεῖ τοὺς κληρικούς καὶ τοὺς καθιστᾶ στίς διακονίες τῶν ἀνθρώπων. Οἱ ἑπτὰ αὐτοὶ ἄνδρες πῆραν χειροτονία γιά τό συγκεκριμένο ἔργο, δηλ. νὰ ὑπηρετοῦν τὴν φιλανθρωπία. Ἔπρεπε καὶ οἱ ἑπτὰ νὰ εἶναι προσεκτικοὶ στή ζωὴ τους. Μπορεῖ ἓνας ἄνθρωπος νὰ μὴν εἶναι κλέπτης, ἀλλὰ νὰ εἶναι θυμώδης, θρασύς καὶ νὰ ὀργίζεται. Αὐτός δέν μπορεῖ νὰ γίνῃ σωστός διάκονος τοῦ Θεοῦ. Οἱ ἑπτὰ διάκονοι ἦταν κατὰ κόσμον σοφοὶ καὶ κατὰ Θεόν πλήρεις χάριτος. Παράδειγμα ὁ ἀρχιδιάκονος Στέφανος, πού ἀργότερα ἔδωσε καὶ τό αἷμα του γιά τό Χριστό. Ἐπίσης ὁ Φίλιππος, πού ἦταν ἱεραπόστολος κ.ἄ. Βλέπουμε ὅλα νὰ γίνονται μέ προσοχή. Οἱ Ἀπόστολοι ἐξήγησαν στό λαό τὴν ἀνάγκη καὶ μετὰ προέβησαν στή χειροτονία. Δέν ἀγνόησαν τὴν θέληση τοῦ λαοῦ. Ἐνας σύγχρονος θεολόγος λέει πὼς οἱ Ἀπόστολοι ἀπὸ λόγους συνέσεως καὶ ταπεινοφροσύνης ζητοῦν τὴν γνώμη τῶν πολλῶν ὡς ἐμπειροτέρων στά υἱικά ἀπὸ αὐτοὺς. Ἀπόδειξη

Μετάφραση τῆς ἀποστολικῆς περικοπῆς

Κατά τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, ὅταν οἱ μαθηταὶ ἐπληθύνοντο, ἄρχισαν παράπονα τῶν Ἑλληνιστῶν κατὰ τῶν Ἑβραίων, διότι παρνημελοῦντο αἱ χῆραι τῶν κατὰ τὴν καθημερινὴν διανομὴν. Τότε οἱ δώδεκα προσκάλεσαν ὅλον τὸ σῶμα τῶν μαθητῶν καὶ εἶπαν, Δέν εἶναι σωστό νά ἀφήσωμεν ἑμεῖς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ νά ὑπηρετοῦμε σέ τραπέζια. **Ἀναζητήσατε λοιπόν, ἀδελφοί, ἑπτὰ ἄνδρας μεταξύ σας πού νά χαίρουν καλῆς φήμης, πλήρεις ἀπό Ἅγιον Πνεῦμα καὶ σοφίαν,** τοὺς ὁποίους θά τοποθετήσωμεν εἰς τὸ ἔργον αὐτό, ἑμεῖς δέ θά ἀφοσιωθοῦμε εἰς τὴν προσευχὴν καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ λόγου. Αὐτὰ πού εἶπαν, ἄρρισαν σ' ὅλους καὶ ἐδιάλεξαν τὸν Στέφανον, ἄνδρα γεμᾶτον πίστιν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, καὶ τὸν Φίλιππον, τὸν Πρόχορον, τὸν Νικάνορα, τὸν Τίμωνα, τὸν Παρμενᾶν καὶ τὸν Νικόλαον, ὁ ὁποῖος ἦτο προσήλυτος ἀπὸ τὴν Ἀντιόχεια. Αὐτοὺς ἔφεραν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων οἱ ὁποῖοι προσευχήθηκαν καὶ ἔθεσαν ἐπάνω τοὺς τὰ χέρια. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ διεδίδετο, ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ νύξανε πάρα πολὺ καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς ὑπήκουαν εἰς τὴν πίστιν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλια, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ὅτι τὸ λαὸ τὸν ποίμαιναν καὶ δέν τὸν κατακυρίευαν. Ἡ ἐκλογή γινόταν ἀπὸ τὸ λαὸ, ἐνῶ ἡ χειροτονία ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους.

Οἱ προϋποθέσεις τῆς καλῆς φιλάνθρωπίας.

Βλέπουμε πὼς ὁ,τι ἔκαναν οἱ Ἀπόστολοι τὸ ἔκαναν κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγηση τοῦ Θεοῦ κι ὄχι αὐταρχικά κι ἀπὸ μόνοι τους. Στὴ ζωὴ μας πολλὰ προβλήματα ἀναφύονται καὶ μερικά ἀπὸ αὐτὰ εἶναι καὶ πιεστικά. Ὁ Χριστιανὸς πάντοτε ζητᾶει τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ νά ἔχει σύμμαχο γιὰ νά προχωρήσει στὴ ζωὴ του καὶ νά ἐπιτύχει στό ἔργον του. Ἀκόμη στὰ ἔργα του ὁ Χριστιανὸς δίνει προτεραιότητα στὰ πνευματικά, ὅπως π.χ. οἱ Ἀπόστολοι ἔδωσαν τὴν πρώτη ἀξία στό λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ μετὰ στὰ ὑλικά ἀγαθὰ. Ἔπονται τὰ ὑλικά ἀγαθὰ στὴ ζωὴ μας. Δέν πρέπει νά μᾶς καταλαμβάνει ἡ πλεονεξία καὶ ὁ φθόνος. Ἐμεῖς νά ἀρκοῦμαστε σ' αὐτὰ πού δίνει ὁ Θεὸς καὶ εἶναι ἀναγκαῖα γιὰ τὴ σωτηρία μας. Ὁ γογγυσμὸς ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, πὼς τάχα δέν μᾶς ἔχει δώσει πολλὰ στὴ ζωὴ μας εἶναι ἁμαρτία καὶ δέν ἀρμόζει στοὺς Χριστιανούς.

Ἐπίσης, αὐτοὶ πού ἔχουν Ἐκκλησιαστικά διακονήματα ὀφείλουν νά εἶναι προσεκτικοὶ στὴ ζωὴ τους καὶ νά μὴν δίνουν ἀφορμὲς σκανδάλου. Νά εἶναι γεμάτοι ἀπὸ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ πού θά τοὺς ἐμπνέει καὶ θά τοὺς καθοδηγεῖ σωστά καὶ αὐτοὶ μὲ τὴ σειρά τους θά ἐμπνέουν τὸ λαὸ σέ ἔργα ἀγαθὰ καὶ θά τὸν καθηγοῦν πνευματικά γιὰ νά ἐπιτύχει τὴ σωτηρία του. Ἀμήν.

† Ὁ Ἐδέσ. Ἰω.

15 Μαΐου 2005: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
ἐν ἣ τὴν τῶν ἁγίων γυναικῶν Μυροφόρων ἑορτὴν ἑορτάζομεν,
εἰ δὲ Ἰωσήφ τοῦ ἐξ Ἄριμαθαίας, ὃς ἦν μαθητὴς κεκρυμμένος,
καὶ τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου. Παχωμίου ὀσίου († 358).
Ἦχος: β' – Ἐωθινόν: Δ' – Ἀπόστ.: Πράξ. ζ' 1-7 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ιε' 43-ις' 8.
Η ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 22 Μαΐου, τοῦ Παραλύτου.
Ἀπόστολος: Πράξ. θ' 32-42 – Εὐαγγέλιον: Ἰω.1-15.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Αὐτές τίς ἡμέρες ἐκυκλοφορήθη ἀπὸ τὴν Ἀποστολικὴ Διακονία καὶ ὁ τρίτος τόμος (μηνὸς Μαρτίου) τῆς νέας μνημειώδους σειρᾶς, ἁγιολογικοῦ περιεχομένου, ὑπὸ τὸν τίτλο:

ΣΥΝΑΞΑΡΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΟΙ ΒΙΟΙ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

πού ἔχει ὡς μοναδικό σκοπὸ νὰ παρουσιάσει, στὴ νεοελληνικὴ γλῶσσα, τοὺς βίους τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τὴ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ πού ἀποκαλύπτεται μέσα ἀπὸ τὸ λόγο, τὴ διδασκαλία, τὸ ἦθος, τὴν πράξη, τὴ θεωρία, τὴ μαρτυρία καὶ τὸ μαρτύριο τῶν φίλων τοῦ Θεοῦ.

Τὸ ἔργο εἶναι γραμμμένο ἀπὸ τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελο, Γενικό Διευθυντὴ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, καὶ θὰ ὀλοκληρωθεῖ σὲ 13 τόμους, ἓνα γιὰ κάθε μῆνα τοῦ ἔτους καὶ ἓνα γιὰ τὴν περίοδο τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου (οἰκῆμα 17Χ24, ἐξ ὀλοκλήρου σὲ τετραχρωμία).

Ζητῆστε τοὺς τρεῖς πρώτους τόμους ἀπὸ τὰ Βιβλιοπωλεῖα τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἢ τηλεφωνῆστε στὸ 210-7272381, γιὰ νὰ σᾶς ἀποσταλοῦν μὲ ἀντικαταβολή. Εἶναι ἓνα ἔργο πνευματικῆς οἰκοδομῆς γιὰ κάθε Ὁρθόδοξο Χριστιανό καὶ κάθε Ὁρθόδοξη Οἰκογένεια. Τὸ ἔργο προλογίζει ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστόδουλος.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, σὺν ὁποῖα περιστασιακῶς θὰ χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θὰ ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καὶ ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμόνομο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καὶ ὁμιλεῖ ἓνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱ. Ιαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίσεις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μὲσω ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>
